

Η Αντίσταση στη Χούντα

Ένα σύντομο χρονικό

Επιμέλεια: Ηλίας Τουμασάτος, καθ. ΠΕ 78, Βαλλιάνειο ΓΕΛ Κεραμειών

Ο Βασίλης Ραφαηλίδης, δημοσιογράφος και ιστορικός που φυλακίστηκε και βασανίστηκε στη διάρκεια της Χούντας, έκανε μια συγκλονιστική τοποθέτηση για την Αντίσταση στη Χούντα:

Βασίλης Ραφαηλίδης: «Στην πραγματικότητα δεν υπήρξε σοβαρή αντίσταση κατά της χούντας. Η αντίσταση ήταν λίγο ως πολύ πλατωνική, εκτός απ' την ηρωική μεν αλλά δυστυχώς αποτυχημένη απόπειρα του Αλέξανδρου Παναγούλη να σκοτώσει το δικτάτορα».

Βασίλης Ραφαηλίδης: «Όλες οι προσπάθειες για οργάνωση ένοπλης αντίστασης έμειναν σχέδια, ενώ οι βομβιστικές ενέργειες κάποιων ζωηρών και ριψοκίνδυνων γίνονταν ερήμην των μεγαλύτερων σε αριθμό αντιστασιακών οργανώσεων, του ΠΑΜ και του ΠΑΚ».

Βασίλης Ραφαηλίδης: «Ούτε το πεπειραμένο ΚΚΕ ενέκρινε την βίαιη εξέγερση, τώρα που και τα αστικά κόμματα θα την επιθυμούσαν πολύ. Τελικά το πράγμα περιορίστηκε σε μία τουριστικού τύπου αντίσταση απ' το εξωτερικό, όπου πρωταγωνιστούσε, όπως και στο κυρίως ειπείν θέατρο, η πληθωρική Μελίνα Μερκούρη, που το έπαιζε Πασιονάρια.».

Ας θυμηθούμε κάποιες σημαντικές στιγμές από την αντίσταση και την «αντίσταση» εκείνων των χρόνων

Στη διάρκεια της Χούντας ιδρύθηκαν και δραστηριοποιήθηκαν δεκάδες αντιστασιακές οργανώσεις. Το ΠΑΚ, το ΠΑΜ, η ΚΝΕ, ο Ρήγας Φεραίος, η Δημοκρατική Άμυνα, η ΛΕΑ, το ΕΚΚΕ.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΚΤΕΑΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΟΜΒΑΣ

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΗΣ
 ΙΕΡΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ
 ΣΤΗ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ
 ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ
 ΤΗΣ ΑΘΡΟΙΤΗΣ
 ΟΥΤΩ Η ΕΚΡΗΚΤΙΚΑΙ
 ΚΩΔΕ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΥΠ

Απολογούμενοι παρεδέχθησαν τὰς πράξεις
 Απὸ τὸ ἐξωτερικὸν ὅλοι αἱ ἐκρηκτικαὶ ὕλαι

Οι οργανώσεις αυτές έκαναν πολλές βομβιστικές επιθέσεις (στοχευμένες και όχι τυφλά χτυπήματα). Πολλά μέλη τους συνελήφθησαν, βασανίστηκαν και καταδικάστηκαν από στρατοδικεία.

1967, Δεκέμβριος. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος προσπαθεί με ένα ανοργάνωτο κίνημα από τη Θεσσαλονίκη να ανατρέψει τη Χούντα. Αποτυγχάνει παταγωδώς και διαφεύγει στο εξωτερικό.

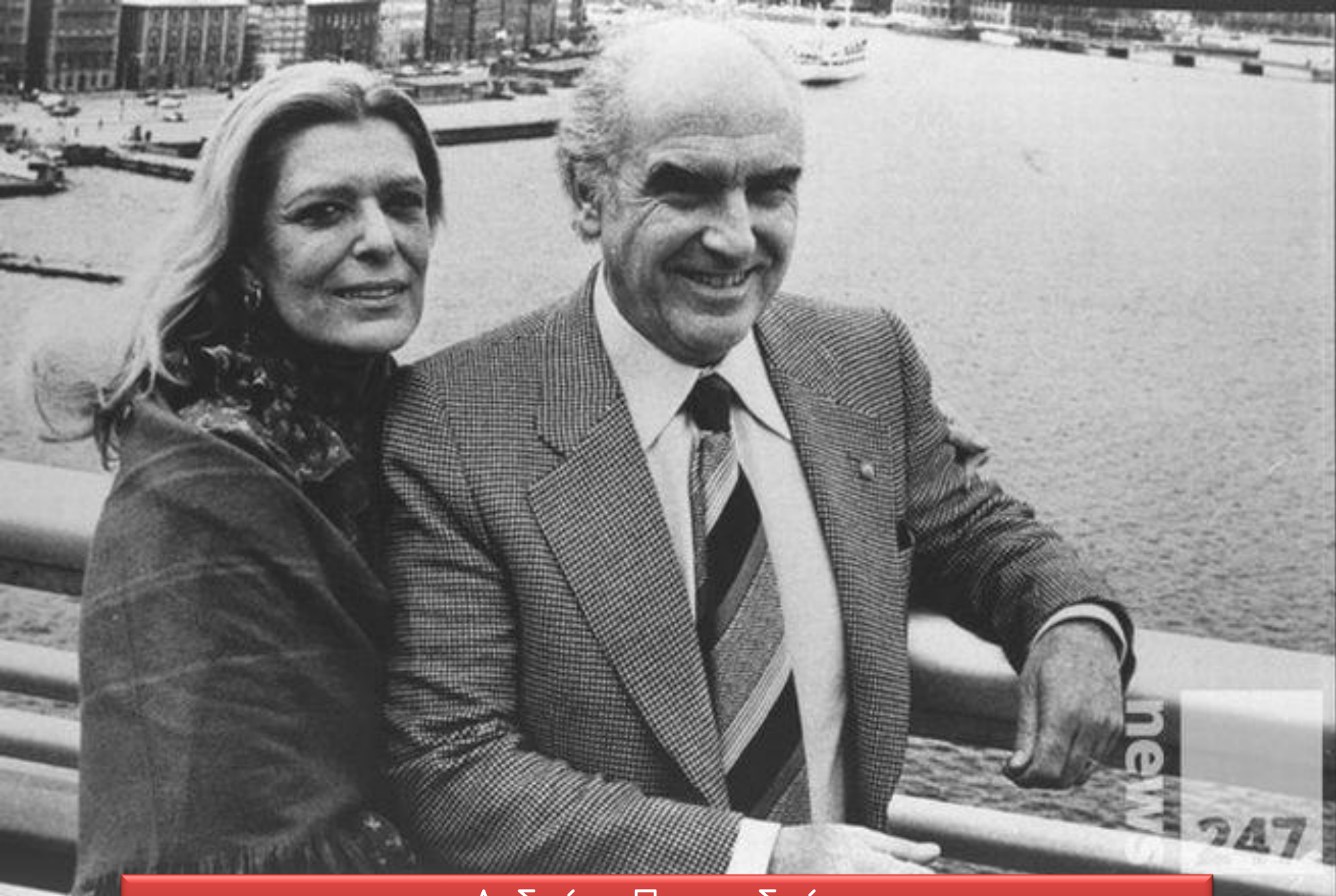

1968: Η κηδεία του Γεωργίου Παπανδρέου μετατρέπεται σε μεγάλη αντιδικτατορική διαδήλωση, με τη συμμετοχή χιλιάδων κόσμου.

ΟΙ Κ. Κ. Τ. Χαϊροπούλου
κατά την Αποκατάσταση της

Μελίνα Μερκούρη

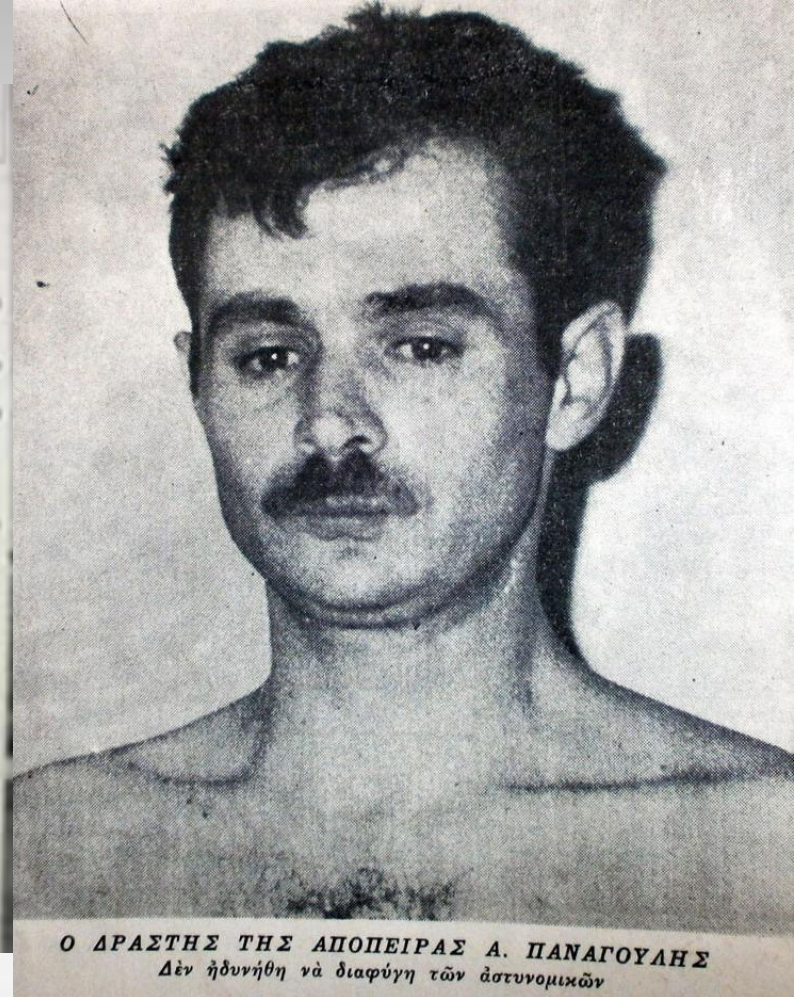
Ανδρέας Παπανδρέου

Γιάννης Ρίτσος, Μίκης Θεοδωράκης

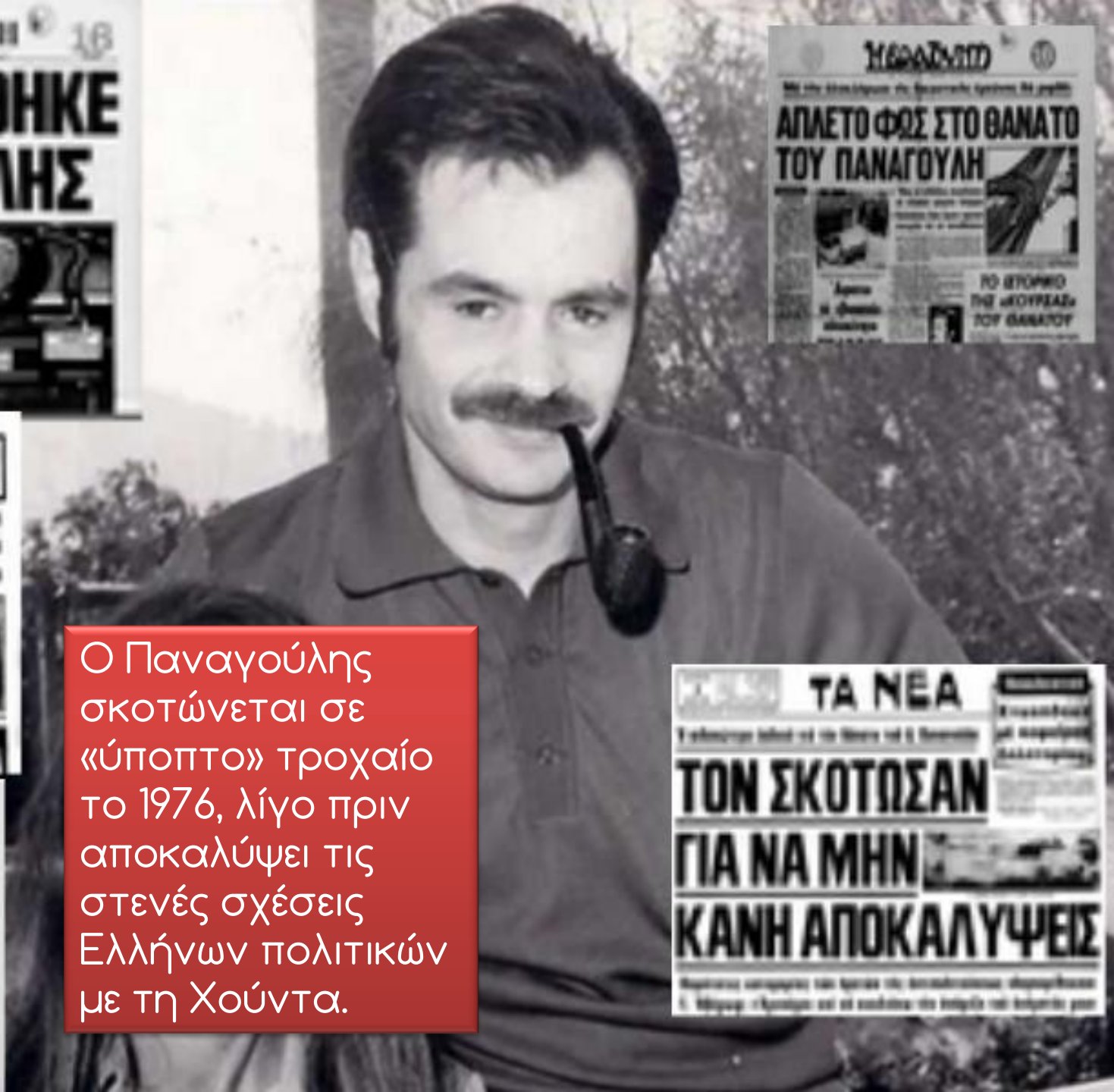
Αυτοεξόριστοι και ομογενείς με δράσεις και έντυπα
εναντιώνονται στη Χούντα

1968: Ο Αλέξανδρος Παναγούλης επιχειρεί να δολοφονήσει τον δικτάτορα Παπαδόπουλο. Αποτυγχάνει, συλλαμβάνεται, βασανίζεται και φυλακίζεται. Απελευθερώνεται το 1973.

«Δεν επιδίωξα να σκοτώσω έναν άνθρωπο. Δεν είμαι
ικανός να σκοτώσω έναν άνθρωπο. Επιδίωξα να
σκοτώσω έναν τύραννο»

Ο Παναγούλης σκοτώνεται σε «ύποπτο» τροχαίο το 1976, λίγο πριν αποκαλύψει τις στενές σχέσεις Ελλήνων πολιτικών με τη Χούντα.

1970: Δημοσιεύονται τα
«18 κείμενα», από
σημαντικούς Έλληνες
λογοτέχνες που
αντίτίθενται στη
Χούντα.

ΔΕΚΑΟΧΤΩ ΚΕΙΜΕΝΑ

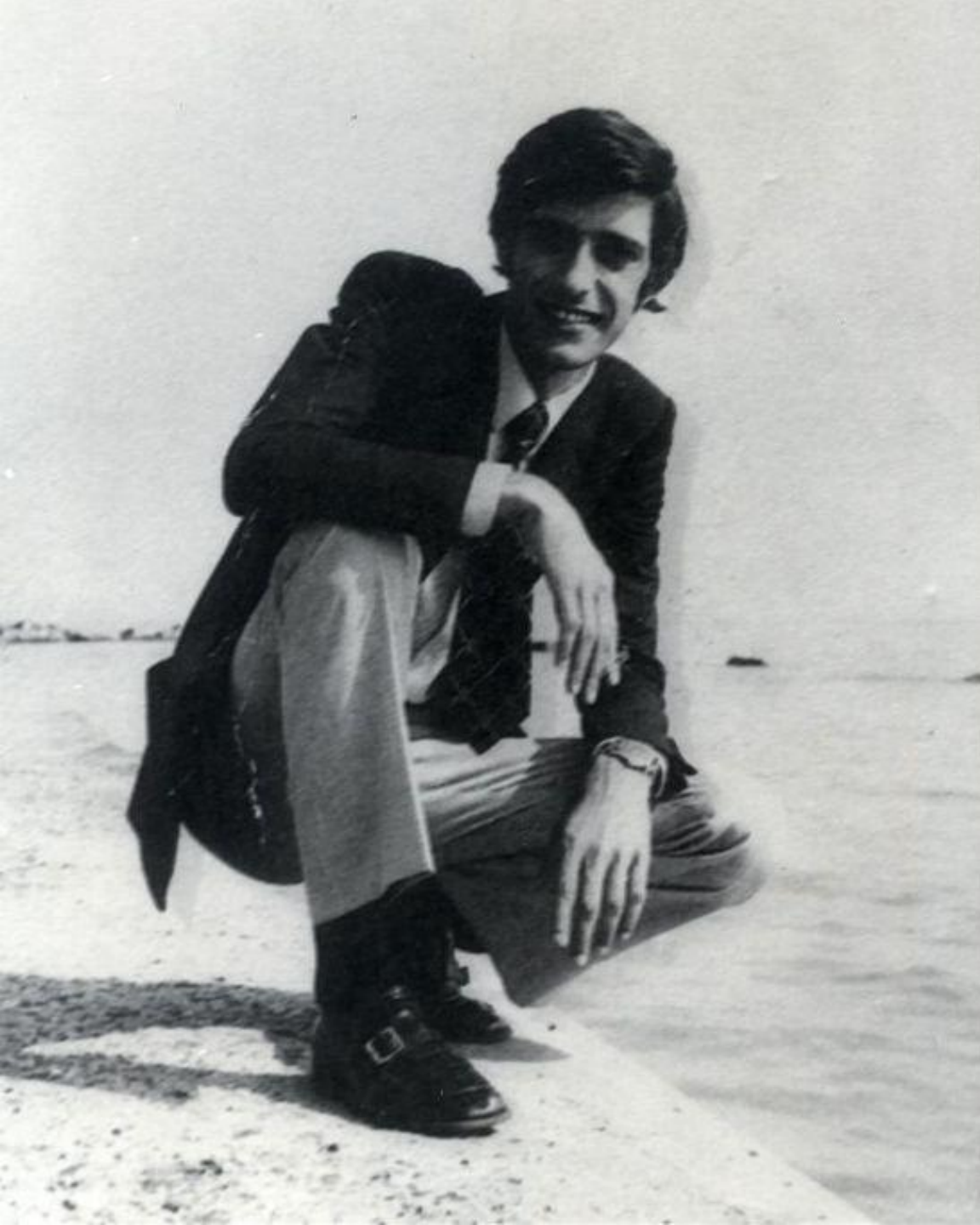

ΠΡΩΤΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΝΔΡΕΑΝΙΔΗΣ
ΝΟΡΑ ΑΒΑΓΙΩΤΤΑΚΗ
ΑΛΕΞ. ΑΡΤΗΡΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΑΛΤΙΝΟΣ
ΛΙΝΑ ΚΑΛΔΑΡΑΗ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΑΓΙΑΝΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΤΣΙΑΣ
ΤΑΚΗΣ ΚΟΡΦΟΒΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΕΣ ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΕΛΑΣ
Α. Ν. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΙΟΜΟΥΤΗΣ
ΡΟΜΗ ΡΟΥΦΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΙΗ ΤΣΙΤΣΙΚΗ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΤΣΙΡΚΑΣ
Θ. Α. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

ΚΕΔΡΟΣ

1970

1970, Σεπτέμβριος: Ο Έλληνας φοιτητής Κώστας Γεωργάκης αυτοπυρπολείται στη Γένοβα.

Διαμαρτύρεται έτσι για τη στήριξη και ανοχή των ξένων δυνάμεων προς τη Χούντα.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Κάνκε σάν λαμπάδα ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚ-ΕΔΗΝ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἡ ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ - ΕΔΗΝ Ἰταλίας, ἀνίσταται
πρὸς τὴν Διαβουλή τῆς α' Ἀθροίσας κ. ἰ. Παπαγεωργίου,
τὴν ἔχει ἀνιστάται:

α' Ἀναγγελί, κ. Παπαγεωργίου.

Διαβήτε τὸ θερμὸ συγχαρητήριον τῆς Ἐνώσεως Κέντρου -
ΕΔΗΝ Ἰταλίας, γὰρ τὴν συμβολὴν σας εἰς τὴν Δημοκρατικὴν
ἐγείαν τοῦ λαοῦ μας. Ἐπιπλέον, ἐκδηλοῦμε τὴν εὐχὴν συγχα-
ρητῆρα γιὰ τὴν μαχητικότητά σας α' Ἀθροίσας, καὶ ἀπο-
δεικνύετε ἀντίξημα τοῦ παρελθόντος τῆς.

ὁ ἥρω

φοιτητής

Το τελευταίο του γράμμα, προς τον
πατέρα του, γράφει:

«Συγχώρεσε με γι'αυτό που
έυαινα και μην υηάγεις. Ο
γιος σου δεν είναι ήρωας.
Είναι άνθρωπος, όπως όλοι οι
άλλοι, ίσως λίγο πιο
φοβισμένος. Δεν θέλω να
μπείτε σε κίνδυνο από τις
ηράξεις μου, αλλά δεν μπορώ
να υάνω διαφορετικά, παρά
να συέφτομαι και να ενεργώ
σαν ελεύθερο άτομο»

1971, Σεπτέμβριος: Η κηδεία του νομπελίστα ποιητή Γιώργου Σεφέρη, γίνεται αφορμή για διαδήλωση χιλιάδων πολιτών.

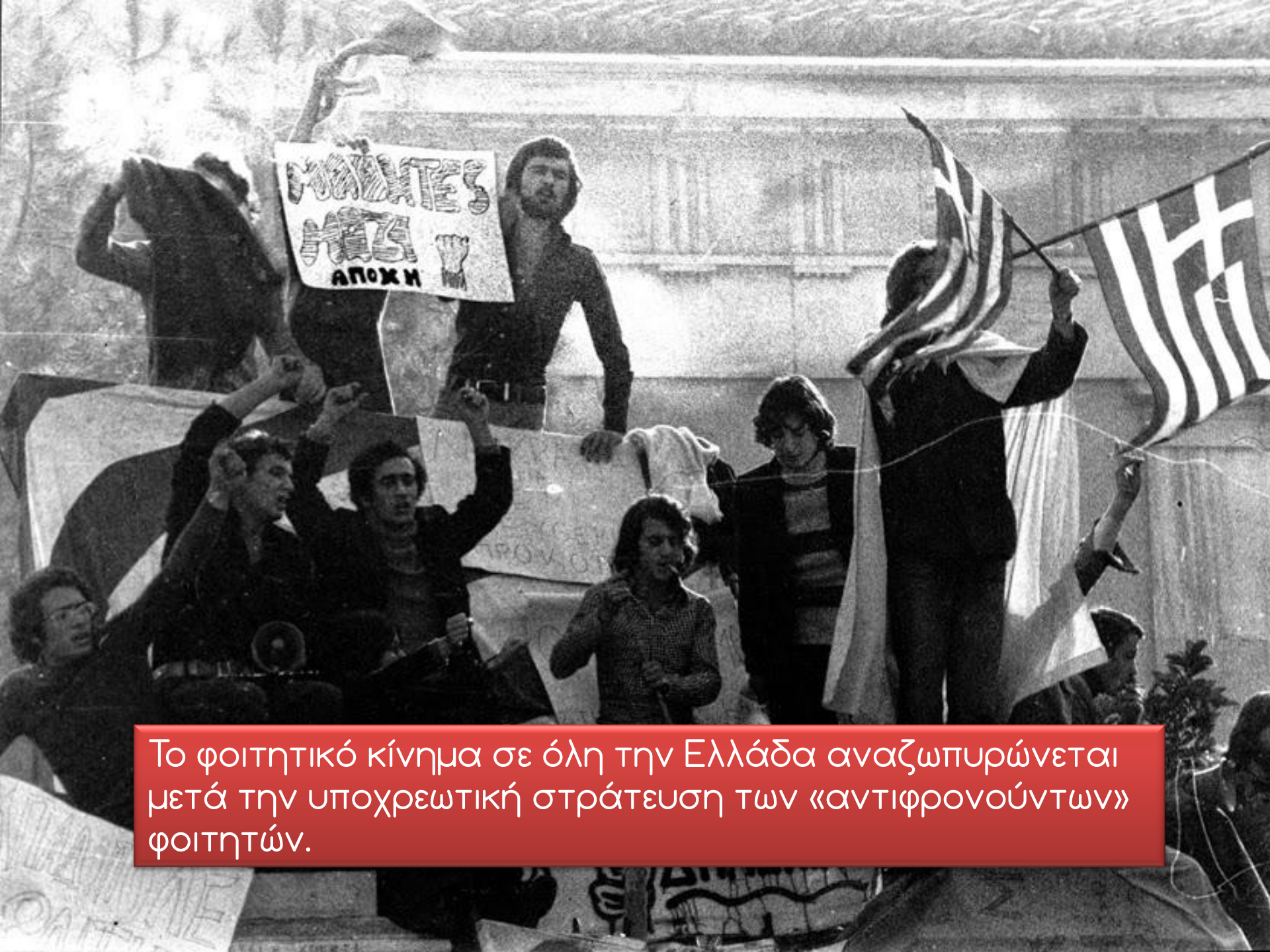

Στην Αθήνα, το θέατρο και η μουσική, εγκλωβισμένα στη λογοκρισία, αρθρώνουν τη δική τους φωνή

1973: Απεργίες, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια και φοιτητικές κινητοποιήσεις με συλλήψεις και καταδίκες

Το φοιτητικό κίνημα σε όλη την Ελλάδα αναζωπυρώνεται μετά την υποχρεωτική στράτευση των «αντιφρονούντων» φοιτητών.

Φεβρουάριος 1973: Πρώτη κατάληψη της Νομικής Σχολής
Αθηνών από 2500 φοιτητές.

Τον επόμενο μήνα, δεύτερη κατάληψη από 4000 φοιτητές. Συμπαράσταση από πολλούς πολίτες. Η κατάληψη θα λήξει μετά από διαπραγματεύσεις μετά από 2 ημέρες. Συλλήψεις και τραυματισμοί.

La «Velos» (a destra) attraccata alla Calata Zingari a Genova poco dopo i clamorosi avvenimenti del maggio '73

28 maggio 1973
sfondo alcuni

(Nostro servizio esclusivo)

Da più di un anno non rivedo Nicolaos Pappas, che fu protagonista di una delle più clamorose manifestazioni contro la dittatura del colonnello. Comandava il «Velos», il cacciatorpediniere che si ammutinò la notte del 28 maggio dell'anno scorso mentre partecipava alle manovre Nato nel Tirreno: diresse la sua nave su Fiumicino e chiese asilo politico in Italia insieme a metà dell'equipaggio. Ora Pappas è ad Atene, non più esule, reintegrato nei ranghi della Marina e promosso di grado. La sua base navale è a Salamina, di fronte al Pireo, una delle più importanti della Grecia. Si considera un po' il «cane da guardia» del nuovo sistema democratico.

«La prima cosa che chiede il popolo, mi dice, è che si faccia piazza pulita degli uomini del vecchio regime. Non per spirito di vendetta, ma per ragioni politiche molto serie. Le forze armate non sono state ancora epurate.

1973, Μάιος: Το κίνημα του Ναυτικού. Νεαροί αξιωματικοί του Ναυτικού οργανώνουν κίνημα για ανατροπή της Χούντας.

1973, Μάιος: Το κίνημα προδίδεται. Τότε το αντιτορπιλικό «Βέλος» αποχωρεί αιφνιδιαστικά από άσκηση του ΝΑΤΟ. Φθάνει στην Ιταλία, και οι αξιωματικοί ζητούν πολιτικό άσυλο.

NOEMPLOY 1973

ΓΡΑΦΕΙΑ : Χρήστου Λαδού 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 3335.221-23 & 3237.283-86

Χρήστου Λαζάρ 3
321-23 & 3237.283-84

ΓΡΑΦΕΙΑ : Χρήστου Λοΐδα 3
ΕΘΝΑ : 3236.221-23 & 3237.283-86

ΑΘΗΝΑ, ΕΤΟΙ 29α, ΑΡ. 8702 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΓΟΥ ΔΡΑΧΜΕΙ 3

ΣΕΛΙΔΕΣ

**ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ
ΤΟΥ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

1973,... Το μνημόσυνο του Γεωργίου Παπανδρέου μετατρέπεται σε άλλη μια μεγάλη διαδήλωση κατά της Χούντας.

Με βριμύστες δηλώσεις ο πολιτικός πόντος καταγγέλλει το σχέδιο εκδίωξης, υποστηρίζει τις κυβερνητικές θέσεις και διακηρύσσει ότι τα αληθινά γεγονότα, που ακολουθούν το ατύχημα του Γεωργίου Παναγιώτου, αποκάλυψαν τις πραγματικές προθέσεις των κρατούντων να αποσταλούν μισή ακόμα απόπειρα για να τσιτσιστεί ένα δόγμα, με τη ματαιωμένη ονομασία «Ελπίδα» στον Πόντο της παρακμολογίας.

Ο κ. Γ. Μαυρος

*Ο κ. Ι. Ζιγδης

Κι ύστερα.... Ήρθε εκείνος ο Νοέμβρης